

Ta Lærdom av det som har skjedd

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ □ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ (٨))
عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عَمِيْسِ الْخَثْعَمِيَّةِ قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
« بِنْسِ الْعَبْدِ عَبْدٌ تَخَيَّلَ وَاحْتَالَ وَنَسِيَ الْكَبِيرَ الْمُتَعَالِ بِنْسِ الْعَبْدِ عَبْدٌ تَجَبَّرَ
وَاعْتَدَى وَنَسِيَ الْجَبَّارَ الْأَعْلَى بِنْسِ الْعَبْدِ عَبْدٌ سَهَا وَلَهَا وَنَسِيَ الْمَقَابِرَ
وَالْبَلَى بِنْسِ الْعَبْدِ عَبْدٌ عَتَا وَطَعَى وَنَسِيَ الْمُبْتَدَأَ وَالْمُنْتَهَى...»

Kjære Muslimer!

Mennesket lever og dør ved å konsumere et begrenset liv i en begrenset tid og et begrenset rom. Livsviljen i mennesket er så strek at det lever som det skal dø, selv om det vet at livet en dag vil ta slutt med døden. Døden, som ødelegger smaken i munnen vår, er imidlertid det mest ekte faktum i livet. Mennesket er født til å dø. Samtidig som døden åpner døren til u dødelighet, lærer den oss også at det å leve er det et identitetsbevis. Det må være av denne grunn at profeten vår sa: «*Husk ofte på døden, som ødelegger smaken i munnen.*»¹

Ærede Muslimer!

En bevisst troende er en person som kan gjøre et begrenset og dødelig liv i det hinsidige. Disse menneskene er mennesker som kan tenke, ha framsyn og intelligens. «Framsynthet» referer til evnen til å se langet og oppfatte fakta. «Å ta et eksempel» er derimot å være oppmerksomhet på den usynlige bakgrunnen og visdommen ved å se på hendelsene som skjer. Ali (KV) sa: «Hvor mye det er å lære av, og hvor få det er som lærer av det.» Sadi Shirazi sa: «Når en fugl ser en annen fugl fanger i en felle, nærmer den seg ikke kornet. Du tar et eksempel fra feilene som skjer med andre, slik at andre ikke tar et eksempel ra deg.» de understreket viktigheten av å ta et eksempel og ta lærdom.

Ærede Muslimer!

Å vie underkastelse overfor problemer, vanskeligheter og ulykker som rammer oss ved å si: «Inna liilahi wa inna ileyhi raciun» er også et uttrykk for vår holdning til ivet. Her er det en indikasjon på at vil bør vende tilbake til vår Herre ikke bare etter døden, men også mens vi fortsatt er i livet, for å juster retningen vår og gjøre bot.

Ærede muslimer

Grusomhetene i Palestina, de drepte babyene, de drepte barna, kvinnene, de eldre, jeg spør hele menneskeheten uten diskriminering, gjør ikke disse

tingene oss vondt? Setter ikke disse tingene ild i hjertene våre? Vil ikke de titusener av menneskeliv som gikk tapt i jordskjelvet i Tyrkia være en lærdom for oss? Sier ikke krigen som har pågått i Syria i årevis, med hundretusener av døde og millioner av migranter, oss noe? Forteller ikke bildene av barn hvis lik skylles opp på stranden oss noe? Vil ikke folkemordet i Øst-Turkestan, som hele verden er blind og døv for, få oss til å stille spørsmål ved vår menneskelighet? Vil vi glemme det som skjedde i Libya, Marokko og Arakan ved å si at det er over og ferdig? Med Koranens ord: "O folk, hvor går disse veiene?" Hvor er vi som mennesker når så mange dør og så mye ødelegges?

Kjære muslimer!

Hvis ikke alle disse tingene får oss til å søke tilflukt hos Allah, til å vende oss bort fra det unødvendige, til å riste opp i oss selv, kort sagt, til å statuere et "eksempel", hva mer vil da skje? Hva mer vil vi stå overfor? I verset vi leste i begynnelsen av prekenen, sier Vårherre:

"Har de ikke tenkt med seg selv at Allah skapte himmelen og jorden og alt mellom dem bare i sannhet og for en bestemt tidsperiode? "Mange av folket benekter virkelig å møte sin Herre." Dette er tilstanden til en tjener som har mistet leksjonen av syne og falt i hensynsløshet, villrådighet og til og med svik. Vår profet beskriver situasjonen til denne tjeneren slik: «Hvor uheldig er tjeneren som dykker ned i (Ghkaflet), ler og leker, og glemmer graver og råtnende under bakken! Hvor elendig er tjeneren som går over grensene og glemmer hvor han kom fra og hvor han skal! ..." La oss ikke glemme at bare de som kan se med en leksjon i tankene og vet hvordan de skal ta leksjoner kan beskytte seg mot å være elendig.

Respekterte muslimer

Vi er verken de første eller siste muslimene som lever i vanskelige tider. Aktuelle hendelser bør aldri føre oss til fortvilelse. La oss ikke glemme at vi har en Herre som råder oss til ikke å fortvile over hans barmhjertighet, selv om vi er tjenere som overskrider grensene i synd. Vi vil fortsette å oppfylle vårt ansvar tålmodig. Vi vil fortsette å holde liv i bevisstheten om at Gud er med dem som er tålmodige og vil bli rensset ved omvendelsens dører. Måtte den allmektige Allah ikke få oss til å glemme at vi er «tjenere» og at vi definitivt vil vende tilbake til Ham for å gi regnskap. Måtte han holde oss fast på den rette vei. Måtte han gjøre oss til sine tjenere som har framsyn og er bevisste troende som kan se på livet med en leksjon i tankene. Amin

¹ Nesâi, Cenâiz, 3